

Kevin karácsonyi ajándéka

Írta: Juliann Tenney Doman
Igaz történet alapján.

ILLUSZTRÁCIÓ: GREG NEWBOLD

„Amíg a nap fenn ragyog, és ontja fényét, Bizony sok jót megethet ez a két kis kéz” (Gyermekek énekeskönyve, 126.).

Kevin didergett, miközben a széllel szemben tolt a kerékpárját. „Bárcsak már otthon lennék, a melegben! – gondolta magában. – És már alig várom, hogy felbonthassam a karácsonyi ajándékokat!”

Aznap reggel Kevin a szokásosnál is korábban kelt fel, hogy kihordja az újságokat. Miközben a meredek emelkedőn hazafelé tolt a biciklijét, eszébe jutottak Anya házi készítésű karácsonyi fahéjas csigái. Hú, de finomak lesznek! Szinte már a szájában érezte az édes, tejszínes krém ízét is.

Tej! Kevin lehorgasztotta a fejét. El is felejtette, hogy még meg kell fejnie a teheneket, és vár még rá néhány egyéb feladat is. Még ilyenkor, karácsonykor is.

A házukhoz érve Kevin letámasztotta a bringát. Az öccsével mindig azon versenyeztek, hogy ki hordja ki elsőnek az újságokat a saját útvonalán. Nem látta sehol a tesója kerékpárját, vagyis ma Kevin nyert!

Az egyetlen gond ezzel a nyéréssel az volt, hogy az ajándékok felbontásával így is meg kellett várnia az öccsét. És ha azzal megvannak, mehetnek ki az udvarra dolgozni. Kevin nagyon szerette volna, ha a házban maradhat, és kiélvezheti a karácsonyt.

„Elvégezhetném most is a feladataimat – jutott az eszébe. – Akkor később már nem kell újra kijönnöm a hidegbe.” Besietett az istállóba.

Miközben megragadott egy sajtárt és leült, hogy megfeje az első tehenet, Kevin körülnézett. A többi feladat még mindig arra várt, hogy valaki elvégezze. Aztán támadt egy ötlete. Ha egymaga megcsinálná az összes munkát, azzal meglephetné a családját, ráadásul utána együtt tudnák tölteni a délelőtti hátralevő részét. Ez lenne a valaha volt legjobb karácsonyi ajándék!

Kevin sietve megfejezte a teheneket. Utána kitararította az istállót, megette a tyúkokat, és összeszedte a tojásokat. Elmosolyodott, amikor arra gondolt, mennyire meglesz lepve a családja.

Kevin visszament a házhoz. Bekukucskált az ajtón, hogy nem látja-e valaki, majd beosont a konyhába. Alighogy berakta a tejet és a tojásokat a hűtőbe, bejött Anya.

„Jaj, de jó! Megjöttél – mondta Anya, és megölelte Kevint. – El sem tudtuk képzelni, hogy hol lehetsz.”

Anya segített Kevinnek kibújni a kabátjából. Amikor a testvérei meglátták, kiáltozni kezdtek: „Megjött Kevin! Bontsuk ki az ajándékokat!” Mindenki a karácsonyfa köré seregett, és várták, hogy Apa szétossza a csomagokat. Kevin mindig örömmel nézte, amikor a többiek az új kincseiket mutogatták egymásnak.

„Rendben! – mondta Apa. – Most pedig ideje elvégezni a házimunkát. De szerintem először még kell egy kis gyümölcs és fahéjas csiga.”

Apa átsétált a konyhába és kinyitotta a hűtőszekrényt. Aztán csak állt és nézett.

„Nahát! Ezt nézzétek! – mondta Apa. – A tejesedény már tele van töltve, és a tojásokat is összeszedte valaki! Ki tehette?”

Apa visszament a nappaliba. Kevin nehezen tudta palástolni a mosolyát.

„Kevin, te tudsz erről valamit? – kérdezte Apa, maga is mosolyogva. – Úgy tűnik, hogy valaki megcsinálta az összes munkát.”

„Boldog karácsonyt!” – Kiáltotta Kevin.

Apa átkarolta Kevin vállát. „Köszönöm, fiam. Nagyon figyelmes voltál. Még az is lehet, hogy ez lesz az eddigi legjobb karácsonyunk!”

Kevin vigyorgott. Ő már biztos volt benne, hogy neki ez minden idők legjobb karácsonya. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Coloradóban él.